

بررسی سطح اضطراب پرستاران شاغل در بیمارستان‌های ارومیه

وابسته به دانشگاه علوم پزشکی

معصومه همتی مسلک پاک^۱

فصلنامه دانشکده پرستاری و مامایی

سال سوم، شماره دوم، تابستان ۱۳۸۴

چکیده

مقدمه: واژه اضطراب برای اولین بار در قرن پانزدهم میلادی به معنای فشار جسمی معرفی شد و در قرن هفدهم، بانبر در یک طرح جسمی، روانی آن را به عنوان علت بیماری مطرح نمود. از نظر هیجانی، اضطراب موجب خودبیمار انگاری غیبت از کار، سوء مصرف داروهای روانگردان و کاهش عزت نفس می‌گردد. پرستاران از جمله افرادی هستند که همواره در معرض آسیبهای ناشی از اضطراب قرار دارند. محیط کار و فعالیت‌های مربوط به کار پرستاران از عوامل تهدید کننده و ایجاد اضطراب می‌باشد. با توجه به اهمیت موضوع، پژوهش حاضر با هدف تعیین سطح اضطراب پرستاران شهر ارومیه انجام شد تا با شناخت میزان اضطراب راهکارهایی برای کاهش یا سازگاری مثبت آن ارایه شود.

روش پژوهش: این مطالعه جهت تعیین سطح اضطراب پرستاران شاغل در بیمارستان‌های ارومیه وابسته به دانشگاه علوم پزشکی انجام شد. جهت رسیدن به هدف، در یک مطالعه توصیفی ۱۴۰ پرستار به روش تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، پرسشنامه استاندارد اسپیل برگر است که توسط خود نمونه‌ها تکمیل شده است.

نتایج: یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که پرستاران دارای درجاتی از اضطراب هستند ($41/4\%$ اضطراب متوسط، $51/4\%$ اضطراب خفیف، $7/1\%$ اضطراب شدید) براساس نتایج، ارتباط معنی‌دار آماری بین اضطراب آشکار و همچنین اضطراب پنهان با متغیرهای ژنتیک، مذهب، مدرک تحصیلی، وضعیت تأهل، داشتن اضافه کاری، سابقه بیماری و مصرف داروهای خاص وجود ندارد.

بحث: نتایج این تحقیق با نتایج مطالعات انجام شده در آمریکا و کرمان مشابهت دارد لذا وجود وضعیت روانی نامناسب در پرستاران موضوعی است که بایستی مورد توجه قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: اضطراب، پرستار

فصلنامه دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه، سال سوم، شماره دوم، ص ۷۶-۶۹، تابستان ۱۳۸۴

آدرس مکاتبه: ارومیه، خیابان بسیج، دانشکده پرستاری و مامایی، معصومه همتی مسلک پاک، تلفن ۲۲۲۸۸۱۸

^۱ مریم دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

مقدمه

مشکلات کارکنان توسط مدیران از مهم‌ترین عوامل

تنش‌زا در بیمارستان‌هاست (۴).

اضطراب و نگرانی یکی از بزرگ‌ترین مشکلات زندگی انسان‌ها می‌باشد عوارض ناشی از آن، در زندگی فردی و اجتماعی کاملاً محسوس است (۵).

اضطراب تعداد نیض را به علت تحریک سمپاتیک افزایش می‌دهد. اضطراب با کاهش خواب رابطه متقابل دارد به طوری که با افزایش اضطراب، خواب کمتر و با کاهش اضطراب خواب متعادل می‌شود (۶). از نظر هیجان، اضطراب موجب خود بیمارانگاری، غیبت از کار، سوء مصرف مواد روانگردان و کاهش عزت نفس می‌گردد (۷).

اضطراب بسیار انتشار پذیر است و به آسانی از فردی به فرد دیگر منتقل می‌شود (۸).

پرستاری که در معرض اضطراب و تشویق دائم می‌باشد اعتماد به نفس خود را در انجام وظایف محوله از دست می‌دهد و ضمن احساس حقارت دچار افسردگی می‌گردد که آن نیز به نوبه خود بر چرخه معیوب تنش شغلی و کارآیی او دامن خواهد زد. تداوم این چرخه می‌تواند به مرور باعث فرسایش توانایی‌های روانی و جسمانی پرستاران شده و پس از مدتی به اختلالات عصبی، روانی پایدار منتهی گردد (۹).

اضطراب برای اولین بار در قرن پانزدهم میلادی به معنای فشار بدنی مطرح شد. در قرن هفدهم بانیر^۱، در یک طرح جسمی، روانی^۲ آن را به عنوان علت بیماری مطرح نمود. در سال ۱۹۳۰ سیله^۳، حرکات خارجی را به عنوان عوامل تنش‌زا معرفی و عدم ناشی از آن عوامل بر روی بدن را، اضطراب نام نهاد (۱).

برنت^۴ به نقل از اسپیل برگر^۵ اضطراب را حالتی با شرایط هیجانی محسوس اما گذرا تعریف می‌کند که به وسیله احساس تنش، توهם و افزایش فعالیت سیستم عصبی خودکار مشخص می‌شود (۲).

در تقسیم‌بندی DSM-IV^۶، اضطراب هسته اصلی انواع اختلالات روانی است: اختلال ضربه بعد از ساخنه، اختلال هراس، اختلال اضطراب منتشر و ترس‌های مرضی (۳).

محیط کار و فعالیت‌های مربوط به کار پرستاران از عوامل تهدید کننده و ایجاد اضطراب در آنهاست. احتمال وقوع اشتباه در کار، احساس حقارت، عدم درک

^۱Bunber

^۲Psychosomatic

^۳Selye

^۴Barnet

^۵Spielbereger

^۶Diagnostic and Statistical Manual of mental disorders-IV

می باشد. بیانیه های فوق مربوط به ابزار سنجش اضطراب اسپیل برگر است.

جهت تعیین سطح اضطراب آشکار و پنهان پرستاران، به هر یک از بیانیه های ابزار سنجش اضطراب،

براساس پاسخ های داده شده، بین ۱ تا ۴ امتیاز تخصیص داده شد نمره ۴ نشان دهنده میزان بالایی از اضطراب بود. برای عبارتی که فقدان اضطراب را نشان می داد به صورت معکوس امتیاز داده شد. سپس مجموع نمرات محاسبه و فاصله کمترین و بیشترین نمره یعنی از ۲۰ تا ۸۰ درصد رتبه بندی شد که شامل: سطح خفیف، ۲۰ تا ۴۰، متوسط ۴۱ تا ۶۰ و شدید ۶۱ تا ۸۰ بود.

جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات ابتدا پرسشنامه کدگذاری شد سپس اطلاعات جمع آوری شده از واحدهای مورد پژوهش با استفاده از نرم افزار spsslps مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در تجزیه و تحلیل اطلاعات برای تنظیم جدول های توزیع فراوانی مطلق و درصد از آمار توصیفی و برای تعیین رابطه بین متغیرهای مورد بررسی از آمار استنباطی استفاده شد.

نتایج

بر اساس جدول یک اکثر ($\% ۷۵/۷$ ، $\% ۹۷/۱$ ، $\% ۸۷/۹$) واحدهای مورد پژوهش به

با توجه به اهمیت موضوع، پژوهش حاضر با هدف تعیین سطح اضطراب پرستاران شهر ارومیه عمل آمد تا با شناخت سطح اضطراب راهکارهایی برای کاهش یا سازگاری مثبت آنان ارائه شود.

روش پژوهش

مطالعه حاضر، یک بررسی توصیفی است که در آن سطح اضطراب پرستاران شاغل رسمی بیمارستان های شهر ارومیه وابسته به دانشگاه علوم پزشکی بررسی شده است. برای انجام این پژوهش ۱۴۰ نفر از زنان و مردان پرستار به طور تصادفی طبقه ای، انتخاب شدند. با توجه به تعداد کل پرستاران واحد شرایط پژوهش هر بیمارستان، ۷۴ نفر از بیمارستان امام خمینی، ۳۲ نفر از بیمارستان مطهری، ۲۷ نفر از بیمارستان طالقانی و ۷ نفر از بیمارستان روانپزشکی نمونه های مورد پژوهش را تشکیل دادند. ابزار جمع آوری اطلاعات در این پژوهش پرسشنامه ای است که توسط نمونه های پژوهش تکمیل شد. پرسشنامه شامل سه قسمت است قسمت اول دارای ۱۰ سؤال در رابطه با مشخصات فردی، اجتماعی واحدهای مورد پژوهش و قسمت دوم و سوم هر کدام حاوی ۲۰ بیانیه در ارتباط با تعیین اضطراب آشکار (موقعیتی) و اضطراب پنهان ^۳ (شخصیتی)

¹ State anxiety

^۲ Trait anxiety

در مورد اضطراب پنهان یافته‌ها نشان می‌دهد که اکثر واحدهای مورد پژوهش اضطراب پنهان و خفیف دارند (جدول ۳).

جدول شماره ۳: توزیع فراوانی مطلق و درصدی واحدهای مورد پژوهش بر حسب شدت اضطراب پنهان

درصد	تعداد	فراوان
۵۰/۷	۷۱	خفیف (۲۰-۴۰)
۴۵/۷	۶۴	متوسط (۴۱-۶۰)
۳/۶	۵	شدید (۶۱-۸۰)
۱۰۰	۱۴۰	جمع

میانگین سطح اضطراب آشکار به ترتیب در بیمارستان روانپزشکی ($\bar{X} = ۴۲/۷$)، بیمارستان طالقانی ($۴۳/۱$)، بیمارستان امام ($۴۳/۵$) و بیمارستان مطهری ($۴۶/۴$) می‌باشد. نتایج تحلیل واریانس تفاوت آماری معنی‌دار بین سطح اضطراب آشکار پرستاران، میان بیمارستان‌ها نشان نداد (جدول ۴).

میانگین سطح اضطراب پنهان به ترتیب در بیمارستان طالقانی ($\bar{X} = ۳۷/۱۱$)، بیمارستان روانپزشکی ($۳۹/۴$)، بیمارستان امام ($۴۰/۲$) و بیمارستان مطهری ($۴۲/۷$) بود. ولی از نظر اضطراب پنهان پرستاران بین بیمارستان‌ها تفاوت آماری معنی‌دار مشاهده نشد (جدول ۴).

ترتیب زن، مسلمان، لیسانسی، متاهل، بدون داشتن اضافه کاری و شغل دوم هم چنین بدون سابقه بیماری و مصرف دارو خاص بودند. میانگین سن، سابقه خدمت \bar{X} و تعداد فرزند واحدهای مورد پژوهش به ترتیب مساوی $۳۵/۵$ سال، $۱۲/۰۵$ سال و $۱/۷$ فرزند بود.

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی مطلق و درصدی واحدهای مورد پژوهش بر حسب مشخصات فردی و اجتماعی

مشخصات فردی- اجتماعی	درصد	تعداد	فراوانی
جنس	۷۵/۷	۱۰۶	مونث
	۲۴/۳	۳۴	مذکور
	۹۷/۱	۱۲۶	اسلام
	۲/۹	۴	سایر ادیان
	۴/۶	۹	فوق دیپلم
	۸۷/۹	۱۲۳	لیسانس
مدرک	۵/۷	۸	فوق لیسانس و بالاتر
	۱۶/۴	۳۳	مجرد
	۸۰/۷	۱۱۳	متاهل
	۱/۲	۳	مطلقه
	۰/۷	۱	پاسخ نداده
	۴۳/۶	۶۱	دارم
داشتن اضافه کاری	۵۶/۴	۷۹	ندارم
	۱۰/۰	۱۴	دارم
	۹۰/۰	۱۲۶	ندارم
	۹۳/۶	۱۳۱	عدم بیماری خاص و مصرف دارو
	۶/۴	۹	وجود بیماری و مصرف دارو
	۱۰۰	۱۴۰	جمع پرستاران

مورد پژوهش دارای اضطراب آشکار متوسط بودند (جدول ۲).

جدول شماره ۲: توزیع فراوانی مطلق و درصدی واحدهای مورد پژوهش بر حسب شدت اضطراب آشکار

درصد	تعداد	فراوان
۴۱/۴	۵۸	خفیف (۲۰-۴۰)
۵۱/۴	۷۲	متوسط (۴۱-۶۰)
۷/۱	۱۰	شدید (۶۱-۸۰)
۱۰۰	۱۴۰	جمع

اضافه کاری، سابقه بیماری و مصرف داروهای خاص نشان نداد. آزمون همبستگی پیرسون نیز ارتباطی بین سطح اضطراب آشکار و پنهان با سن و سابقه خدمت نشان نداد.

براساس جدول شماره پنج ۷/۹ درصد پرستارانی که شغل دوم داشتند دارای اضطراب پنهان خفیف و ۴۷/۲ درصد پرستارانی که شغل دوم نداشتند دارای اضطراب پنهان متوسط و شدید بودند. آزمون آماری مجذور کای ارتباط آماری معنی داری بین سطح اضطراب پنهان و داشتن شغل دوم نشان داد.

جدول شماره ۴: میانگین سطح اضطراب آشکار و پنهان

واحدهای مورد پژوهش در بیمارستان های مختلف

نتیجه آزمون	پنهان	آشکار	میانگین اضطراب
			مراکز
NS	۳۹/۴	۴۲/۷	روانپزشکی
	۳۷/۱	۴۳/۱	طالقانی
	۴۰/۷	۴۳/۵	امام خمینی
	۴۲/۷	۴۶/۴	مطهری

در ارتباط با مشخصات فردی، اجتماعی واحدهای مورد پژوهش آزمون آماری مجذوز کای ارتباطی بین سطح اضطراب آشکار و همچنین سطح اضطراب پنهان با جنس، دین، مدرک تحصیلی، وضعیت تأهل، داشتن

جدول شماره ۲): توزیع فراوانی و فراوانی نسبی آسیب ناشی از فرو رفتن سر سوزن بر حسب شغل افراد در موقع بروز حادثه

نتیجه آزمون آماری	جمع		متوسط و شدید		خفیف		شدت اضطراب فراوانی
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
X ₂ = ۴/۸	۱۰	۱۴	۱/۲	۳	۷/۹	۱۱	دارم
p < ۰/۰۵	۹۰	۱۲۶	۴۷/۲	۶۶	۴۲/۸	۶۰	ندارم
ارتباط معنی دار است	۱۰۰	۱۴۰	۴۹/۳	۶۹	۵۰/۷	۷۱	جمع

یافته های پژوهش نشان می دهد که بیشترین درصد

بحث

واحدهای مورد پژوهش دارای اضطراب آشکار متوسط هستند شیوع اضطراب در بین پرستاران و بهیاران در مطالعه ای که در بیمارستان های آموزشی شهر کرمان با استفاده از آزمون سنجش اضطراب کتل ^۱ انجام گرفت

در این پژوهش، ۵۷/۷ درصد پرستاران رسمی شاغل خانم بودند که به نظر می رسد علت آن تربیت بیشتر نیروی پرستاری زن در اکثر دانشکده های پرستاری باشد.

^۱ Cattel

معنی دار آماری در میزان اضطراب کارکنان درمانی بیمارستان های زاهدان نشان نمی دهد (۴). به نظر پژوهشگر عدم تفاوت در سیاست های اجرایی و چگونگی رفتار و ارتباط با پرسنل زیر گروه پرستاری می تواند یکی از علل باشد.

در ارتباط با مشخصات فردی، اجتماعی آزمون آماری کای دو ارتباط آماری معنی دار بین سطح اضطراب پنهان و داشتن شغل دوم نشان داد. کار و پیشه برای هر فرد به عنوان مهمترین عامل شکل دهنده هویت اجتماعی، منبع تأمین کننده زندگی و شکل دهنده روابط اجتماعی، موضوع با ارزشی برای شناخت استرس های مربوط به خود است (۴). شاید داشتن شغل دوم باعث استحکام بیشتر شخصیت در پرستاران باشد.

نتایج پژوهش ارتباطی بین سایر مشخصات فردی اجتماعی و سطح اضطراب آشکار و پنهان واحد های مورد پژوهش نشان نداد مولیکا^۲ (۱۹۸۹) می نویسد زنان به دلایل مختلف از جمله شرایط بیولوژیکی، موقعیت اجتماعی فرهنگی و وظایف دوگانه در منزل به عنوان زن خانه دار و در محیط کار به عنوان کارمند معمولاً در برابر استرس از آستانه در بین آنها شیوع بیشتری دارد (۱۳). این بررسی همانند یافته های پیشین

۹۰/۶ درصد است (۹). در مطالعه ای که ملکوتی و همکاران (۱۳۷۳) در زاهدان انجام دادند میزان اضطراب گروه کارکنان درمانی بالاتر از کارکنان اداری بود به طوری که میانگین اضطراب شاغلین درمانی در حد پاتولوژیک است (۴). در تحقیق پلوسی^۱ و همکاران (۱۹۹۹) تحت عنوان اضطراب و تنفس در کادر پرستاری، سطح اضطراب پرستاران شاغل در بخش های عمومی و بخش های مراقبت ویژه می باشد گفتنی است که سطح اضطراب در این تحقیق به وسیله پرسشنامه های اسپیل برگر و MBI سنجیده شده است (۱۰).

در مورد اضطراب پنهان یافته ها بیانگر آن است که اکثر واحد های مورد پژوهش از اضطراب خفیف برخوردارند اضطراب پنهان وجود یک شخصیت و روحیه اضطرابی در شخص می باشد که عوامل محرک خارجی در آن تأثیر ندارد (۱۱).

اضطراب پنهان یا شخصیتی مزمن است که در زمان های متفاوت ثابت باشد (۱۲).

همان طوری که گفته شد تفاوت معنی دار آماری بین سطح اضطراب پرستاران در بیمارستان های چهارگانه مشاهده نگردید. تحقیق ملکوتی و همکاران نیز تفاوت

^۱Mollica

^۲Pelosi

می‌باشد لذا ارائه خدمات مشاوره و آموزش‌های کنترل اضطراب به دست‌اندرکاران خدمات بهداشتی می‌تواند در افزایش کارآیی این گروه موثر باشد.

منابع

۱- علایی ح. ا. فشارکی مآ. تأثیر سیستم کلینرژیک بر اضطراب. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوqi یزد، ۱۳۸۱، سال ۶ شماره ۱۰، ۵۳-۴۷.

2.Barnett W. Anxiety in Brooking JT, Ritter SAM, Thomas BL. A textbook of Psychiatric and mental health nursing- 1st Ed. Churchill Livingstone. longman group UK limited 1992: 373 383.

3.American psychiatric association. Diagnostic and Statistical Manual of mental disorders. 4th Ed. Washington: DC, APA. 1994.

۴- ملکوتی ک. بخشانی ن. م. زهروی ط. بررسی ارتباط استرس‌ها شغلی و اختلالات افسردگی علوم پزشکی زاهدان. اندیشه و رفتار، ۱۳۸۳، سال ۱، شماره ۲ و ۳؛ ۸۶-۵۶.

۵- طهماسبت پ. کمانگری م. بررسی ارتباط نگرش مذهبی با میزان افسردگی و سلامت روانی بیماران بستری در بیمارستان‌های هفتم تیر و مجتمع حضرت رسول (ص) پایان‌نامه جهت دریافت دکترای عمومی،

نشان داد که زنان شاغل آسیب‌پذیری بیشتری در برابر تنش نسبت به مردان شاغل ندارند (۴).

بیماری‌های روانی در افراد مجرد و یا مطلقه بیشتر دیده می‌شود. این مطالعه یافته‌های پژوهش قبلی (غفاری‌نژاد و حکیمی ۱۳۷۷) (چامبرو کمیل^۱ ۱۹۹۶) را تائید نکرد (۱۴ و ۱۵). شاید به علت حجم کم نمونه‌های مجرد و مطلقه در این پژوهش باشد.

در مطالعه‌ای که گارزالیزندو^۲ و همکاران (۱۹۹۹) تحت عنوان اضطراب مربوط به کار در بین پرسنل پرستاری انجام دادند اضطراب پرستاران با سابقه خدمت کمتر، بیشتر از پرستاران با سابقه زیاد بود(۱۶). در این پژوهش ارتباطی بین سطح اضطراب پرستاران با سابقه خدمت آنها مشاهده نشد پرستاران رسمی شاغل بیمارستان‌ها اغلب سابقه خدمتی بالایی دارند.

اضطراب به تنها یک بیماری نیست و در بسیاری از اختلالات مربوط به روانپزشکی نظیر سندرم افسردگی‌گرفتاری، اختلالات اضطرابی و اختلالات طبی، یک علامت مهم می‌باشد با توجه به این که در اکثر موارد اضطراب خفیف و متوسط با مشاوره و آموزش‌های مخصوص اضطراب نظیر آموزش شل شدن عضلات قابل کنترل

¹ Chambers & Campbell

² Garza-Elizondo

12. Phillips KD. Morrow JH. Nursing management of anxiety in HIV infection. Mental - Health - Nurs. 1998; 19(4): 375-397.

13. Mollica R. Mood disorders In: Harold I. Kaplan J. Benjamin J. Comprehensive Textbook of Psychiatry. 5th Ed. Sadok Baltimore: Williams & Wilkins, 1989.

۱۴- غفاری نژاد ع. حکیمی م. شیوع اضطراب در پزشکان عمومی. اسرار مجله دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی- درمانی سبزوار. ۱۳۷۷. سال ۵ شماره ۱، ۳۲-۳۸.

15. Chambers R, Campbell C. Anxiety and depression in general practitioners: association with type of Practice. Fund holding, gender and other personal characteristics. Fam Pract. 1996; 13(2): 170-173.

16. Garza-Elizondo ME, De-leon-ledezma MA, Stada-Ramirez Mt. Work-related anxiety among nursing personnel. Aten-Primaria. 1999; 23(3): 116-120.

دانشگاه علوم پزشکی ایران. دانشکده پزشکی

ایران، ۱۳۷۵، ۸-۱۲

۶- فوتانا د. استرس چیست. ترجمه بهمن نجاریان.

مجله دارو و درمان ۱۰. سال ۱۳۷۱. ۵۶-۶۶

7. Gole G. Fundamental nursing. 2nd Ed. ST Louis: Mosby Co. 1996 - 114.

8. Melnyk BM. Parental coping with childhood hospitalization: A theoretical framework to guide research clinical interventions, Mental Child Nurs J. 1995; 23 (4): 123-130.

۹- نعمتی ع. بررسی میازن اضطراب در پرستاران و

بهیاران رسمی شاغل در بیمارستان‌های وابسته به

دانشگاه علوم پزشکی کرمان، پایان‌نامه برای اخذ درجه دکترای پزشکی از دانشگاه علوم پزشکی کرمان. شماره پایان‌نامه. ۱۱۴۳.

10. Pelosi P, Caironi P, Vecchione A. Anxiety and stress in the nursing staff.

A comparative study between intensive care and general wards. Minerva Anestesiolog. 1999; 65(5): 108-115

۱۱- رضوانی م. اعراب شبیانی ح. خیاط زاده م. بررسی

رابطه اضطراب- خصوصیت و ابراز وجود بنا

بیماری‌های کرونری قلب. مجله دانشگاه علوم پزشکی

بیرونی. ۱۳۷۶. سال ۴. شماره ۸ و ۹-۲۳

Assessment of Anxiety Level of Employed Formal Nurses in Hospitals of Urmia University of Medical Sciences

M. Hemati Mastak Pak¹

Abstract:

Introduction: The word anxiety for the first time was applied as the physical pressure in 15th century, and Banner in the psycho-physical plan, used it as the cause of the sickness in 17th century. From the excitement point of view, anxiety causes the self-sick regarding, absence at work, misuse of the psychoactive materials and reducing self-reliance. Among different factors, working situation and activities related to the nurses' jobs are considered as the threatening ones and the causes of the anxiety. The importance of the subject and the lack of such study caused the motivation for the present research in order to determine the level of anxiety among the nurses in Urmia. Through the recognition of the anxiety, one can introduce some procedures to reduce it.

Methods & Material: This study is done in order to determine the level of anxiety among the employed nurses working in Hospitals of Urmia University of Medical Sciences. To obtain the said purpose in a descriptive study 140 nurses have been selected through a cluster random selection. The means of information collecting was the standard questionnaire of Spiel Berger, which was fulfilled by samples themselves.

Results: The findings of this research revealed that the nurses had different levels of anxiety, 51.4% had moderate anxiety, 41.4% had mild anxiety and 7.1% had severe anxiety. The obtained results showed there was no meaningful statistical relationship between the state and trait anxiety with some matter such as genetic variant, religion, educational degree, marital situation, over time working, sickness experience and the usage of a special drug.

Discussion: The results of this study have been adjusted with the results of the studies done in the U.S.A., Ken-nan and Zahedan. The presence of unhealthy psychological condition among nurses is something that must be extremely considered.

Key words: Anxiety, Nurse

Address: Nursing and Midwifery Department, Basij St., Urmia

¹ Assistant Professor of Infectious Diseases department, Urmia University of Medical Sciences.